

בדפי הגה"ה של ספרו של רבינו היו כמה קטעים שחזר בו, ולא מחק את השורות אלא היו עושה עגולים מסביב, כנראה שחשש שאסור למחוק ד"ת.

וְצִיָּה רַחֲמֵי אֱמִינוּ

ממלקות, וכש"כ חיי"כ, **והנהגות** לחי הממלכה בחולין דס"א דלא קאמר ריו"ח דמחא חינן פוטר ממלקות חלל בחיינו מוחות שוגגין חבל בחיי"מ מזידין פוטר ממלקות

א

<p>אקראי אפס השני דאז נזכר אזכור אפס</p>	<p>מקרה דכדי רשעתו ע"ש יח"כ לחן להגמ אפס לריו"ח וז"ל לשלוח מה רב</p>
<p>אזכור אפס אזכור אפס</p>	<p>פוטר ממלקות, כי (מסכת דרך רולח בגמרא להשיב דדוקא חמון) בשוחט אוח"כ</p>
<p>אזכור אפס אזכור אפס</p>	<p>(עכו"ס) דהחיי"מ וחס שוגגין חבל בחולין, במחא ספיר פוטר ממלקות וחיוב למבטי</p>
<p>אזכור אפס אזכור אפס</p>	<p>בכרת לרנב"ק חי פוטר ממלקות כדון חיי"מ מזידין, ונחמך פשוט דזכו בחמת</p>
<p>אזכור אפס אזכור אפס</p>	<p>בזנות הגמ', דחמרינן חפי בריו"ח לריכח וי חמון לשני דברים ויכח לדבר אחד, פי</p>
<p>אזכור אפס אזכור אפס</p>	<p>חמון כהכיה דבשוחט אוח"כ (עכו"ס מיויר שני דברים פי כבי אופנים או שבי מזיד</p>
<p>אזכור אפס אזכור אפס</p>	<p>על המחא או שבי מזיד על המלקות דקחני, החירו זו משום אוח"כ, הכתי זו</p>
<p>אזכור אפס אזכור אפס</p>	<p>משום עכו"ס, ועכ"פ חון שניהם מזידין וכח דבטי לחי כרת פוטר ממלקות חיינו</p>
<p>אזכור אפס אזכור אפס</p>	<p>ששניהם מזידים, (ח"ש ויכח) לדבר אחד, חיינו ששני השבירות בסוג אחד, ששניהם</p>
<p>אזכור אפס אזכור אפס</p>	<p>מזידים דכ"ג גבי חיי"מ ספיר חמרי דלכ"מ יש לחקור רנב"ק חי וי"כ בכרת</p>